

anerkendt en Kasse for det nys nævnte Forbund, saaledes som det har været ønsket. Ministeren havde utvivlsomt fornøden Myndighed dertil i den nugældende Lovs § 10, og jeg foreslaar derfor her ved Ændringsforslag Nr. 11 den nugældende Paragrafs Ordlyd opretholdt.

Jeg har vedrørende dette Afsnit foreslaaet en anden Skala end den af Flertallet foreslaaede for Statens og Kommunernes Tilskud. Jeg har tiltraadt Lovforslagets Tanke om at graduere det offentlige Tilskud efter Lønnens Højde, saaledes at de lavest lønnede faar forholdsvis større Tilskud af det offentlige end de højere lønnede. Jeg anser dette Princip for rigtigt og er paa dette Omraade i Uoverensstemmelse med det ærede Medlem Hr. Einer Jensen med Hensyn til den af ham fremsatte Opfattelse. Men jeg har ikke kunnet tiltræde de af Flertallet foreslaaede Sætser, og maa jeg have Lov til at sige: dette staar i Forbindelse med hele mit Grundsyn paa Arbejdsløshedskassernes Betydning i vort Samfund.

Som jeg antydede ved første Behandling, har Arbejdsløshedsforsikringen gjort Samfundet stor Nytte paa to Omraader. Først derved, at Samfundets Bidrag til Forsikringen har givet Arbejderne Mulighed for at komme over de arbejdsløse Perioder, hvorunder de og deres Hjem ellers vilde bukke under moralsk og økonomisk, og hvorved Arbejdsløshedskasserne derfor har haft ganske overordentlig stor produktionsmæssig Betydning for Samfundet ved at opretholde Arbejdernes Energi og Initiativ gennem disse svære Perioder, som Arbejdsløsheden betegner. Jeg er fremmed overfor hele den Aand, som taler ud af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, naar han giver Indtryk af, at det, der foretages gennem denne Lov, med Hensyn til Statens og Kommunernes Tilskud nærmest er en filantropisk Virksomhed. Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at man i Virkeligheden gav de Mennesker Penge til at bekribe det øvrige Samfund. En saadan Betragtning er efter min Mening ikke alene urigtig, men ogsaa overordentlig kortsynet. Arbejdsløshedsforsikringens Betydning produktionsmæssigt set har utvivlsomt været stor, og det ærede Medlems Opfattelse her er da ogsaa i den mest afgjorte Modsætning til den Tankegang, som tidligere har hersket i Venstre. Maa jeg blot nævne som Vidnesbyrd derom en Ytring, der er fremsat for mange Aar siden i en Betænkning afgiven i 1896 af den da siddende Toldlovskommission, hvori den nuværende Statsmini-

sters Fader fremsatte en ganske overordentlig træffende Bemærkning paa dette Omraade. Han sagde deri sammen med Mindretallet: „Sociale Lovgivningsforanstaltninger bør efter Mindretallets Mening ikke opfattes som værende ensidig til Fordel for en enkelt Samfundsklasse. Saafremt de ellers duer noget, kommer de hele Samfundet til Gavn og bør bæres af dette i Forhold til Skatteevnen.“ Det er Vestres gamle Opfattelse af den sociale Lovgivning, og den har ogsaa Gyldighed overfor den sociale Lov, der hedder Loven om Arbejdsløshedsforsikring.

Men dernæst har Arbejdsløshedsforsikringen en stor Betydning for Samfundet derigennem, at Arbejdsløshedskasserne er underkastet Statens Tilsyn, at de maa underkaste sig visse Betingelser af arbejdsmæssig Karakter og derigennem er medvirkende til at opretholde ordnede Tilstande paa Arbejdsmarkedet. Naar man erkender dette, maa man efter min Mening vise en vis Varsomhed ved Behandlingen af dette Spørgsmaal og sikre sig, at man ikke slaar noget i Stykker af samfundsmæssig Værdi, og man maa i denne Forbindelse erindre, hvorledes indtil denne Dag Arbejdernes Andel i Udgifterne ved Arbejdsløshedsforsikringen har været i stadig Stigen siden 1907, og hvorledes Arbejdernes Bidrag endogsaa saa sent som i 1924 blev sat op. Jeg for mit Vedkommende tror, at Flertallets Forslag gaar for vidt, og vi kan derfor ikke stemme derfor, men jeg maa anbefale det af mig stillede Ændringsforslag paa dette Punkt.

Jeg har en Bemærkning at gøre om Flertallets Ændringsforslag til § 17 om, hvorledes Kasserne skal forholde sig under Strejke og Lockout. Det er en Selvfølge, at Arbejdsløshedskasserne maa være neutrale under Arbejdskamp; men den Affattelse, som Flertallet har givet sit Ændringsforslag, vil utvivlsomt komme til at virke ubilligt mod mange Arbejdere, som slet ikke har nogen Forbindelse med en stedfindende Arbejdskamp, og jeg maa ogsaa sige, at Flertallets Ændringsforslag af den Grund er uheldigt, at der i dette Øjeblik eksisterer en Ordning paa dette Punkt tiltraadt af alle politiske Partier, tiltraadt af Arbejdsløshedskassernes og Arbejdsgivernes Representanter, en Ordning, som blev fastsat af Arbejdsnævnet saa sent som i November 1926. Naar der eksisterer en saadan Ordning, gaende ud paa bestemte Regler for Kassernes Virksomhed under Strejker og Lockouter, tiltraadt af alle de Faktorer, jeg her har nævnt, kan der formentlig ikke være Tvivl